

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Rks/2/2014
Identifikačné číslo spisu:	1012200953
Dátum vydania rozhodnutia:	23.07.2014
Meno a priezvisko:	JUDr., Ing. Miroslav Gavalec
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:1012200953.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: DENTAL CARE, s.r.o., IČO: 36 283 797, so sídlom Trnavská cesta 74A, 821 02 Bratislava, proti žalovanému : Bratislavský samosprávny kraj, IČO: 36 283 797, s doručovacou adresou Sabinovská č. 16, P.O. Box 106, 820 05 Bratislava, o preskúmanie zrušenia povolenia na prevádzkovanie zdravotníckeho zariadenia, v spore o právomoc predloženým Ministerstvom zdravotníctva Slovenskej republiky, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky u r č u j e , že na prejednanie a rozhodnutie veci je daná právomoc Krajského súdu v Bratislave.

Odôvodnenie

I.

1. Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky bol dňa 15.04.2014 doručený návrh Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej republiky (ďalej len „orgán štátnej správy“) na určenie právomocí Krajského súdu v Bratislave podľa § 8a Občianskeho súdneho poriadku (O.s.p.) konať vo veci sp.zn. 4 Sp//51/2012. Orgán štátnej správy poukázal na to, že nakoľko žalobca nepodal žalobný návrh podľa Tretej hlavy piatej časti O.s.p., ale naopak podľa jej Druhej hlavy, potom krajský súd mal postupovať podľa § 247 O.s.p. a vydať meritórne rozhodnutie podľa § 250j ods. 1 alebo ju vybaviť podľa ods. 2 O.s.p.

2. Z obsahu súdneho spisu sp.zn. 4Sp/51/2012 Krajského súdu v Bratislave vyplýva, že žalobou doručenou dňa 25.05.2012 sa žalobca domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného č. 101797/2012-ZD/2 zo dňa 05.04.2012, ktorým žalovaný na základe žiadosti konateľky pani U. zrušil žalobcovi povolenie na prevádzkovanie zdravotníckeho zariadenia číslo 103191/2011-ZD/2 a táto konateľka (odvolaná zo svojej funkcie dňa 11.04.2012) sa pri osobnom preberaní predmetného rozhodnutia dňa 16.04.2012 vzdala odvolania, čím sa rozhodnutie žalovaného malo stať vykonateľným.

3. Krajský súd v Bratislave uznesením z 10.02.2014 č. k. 4Sp/51/2012-33 konanie zastavil a po právoplatnosti tohto uznesenia rozhodol, že vec postúpi Ministerstvu zdravotníctva Slovenskej republiky,

ako orgánu príslušnému na jej prejednanie a rozhodnutie.

4. Svoje zastavujúce uznesenie s poukazom na ustanovenia §19 ods. 1 písm. b), § 12 ods. 3 písm. b/, § 11 ods. 2 písm. a) a § 22 ods. 3 zákona č. 578/2004 Z.z. o poskytovateľoch zdravotnej starostlivosti, zdravotníckych pracovníkoch, stavovských organizáciách v zdravotníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej na účely uznesenia len „zák. č. 578/2004 Z.z.“) dospel k záveru, že odvolacím orgánom vo veciach výkonu štátnej správy preneseného na odporcu proti rozhodnutiu samosprávneho kraja je príslušný ústredný orgán štátnej správy.

Za tento orgán pri aplikácii aj ust. § 19 zák. č. 575/2001 Z. z. o organizácii činnosti vlády a organizácii ústrednej štátnej správy konkrétne určil že Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej republiky.

Podľa § 11 ods. 2 písm. a) zák. č. 578/2004 Z.z. samosprávny kraj v rámci preneseného výkonu štátnej správy vydáva povolenie na prevádzkovanie ambulancie okrem ambulancie podľa odseku 1 písm. a).

Podľa § 22 ods. 3 zák. č. 578/2004 Z. z. proti rozhodnutiu samosprávneho kraja vo veciach výkonu štátnej správy preneseného na samosprávny kraj je odvolacím orgánom príslušný ústredný orgán štátnej správy.

II.

Právny názor Najvyššieho súdu

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej na účely uznesenia len „Najvyšší súd“) postupom podľa § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p. v spojení s § 8a O.s.p. po posúdení prípisu predloženého orgánom štátnej správy podľa jeho obsahu (§ 41 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) na svojom neverejnom zasadnutí dospel k názoru, že ide o návrh na rozhodnutie sporu o právomoc za situácie, kedy v dôsledku prenesenej pôsobnosti výkonu štátnej moci a súčasne vzdania sa práva na odvolania účastníkom správneho konania nie je jednoznačné, ktorý z dotknutých orgánov štátnej moci má ďalej vo veci konať.

Podľa § 8a O.s.p. subsidiárne § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhoduje spory o právomoc medzi súdmi a orgánmi štátnej správy.

6. Po oboznámení sa s obsahom spisu ako aj po zadovážení iných údajov Najvyšší súd jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch) dospel k názoru, že sú splnené podmienky na rozhodnutie sporu o právomoc vo veci konať, t. j. na prejednanie a rozhodnutie v predmetnej veci.

7. Z obsahu predloženého spisového materiálu (najmä zo stanoviska žalovaného z 25.06.2012) vyplýva, že žalobca dňa 19.03.2012 požiadal o zrušenie povolenia č. 103191/2011-ZD/2 z 09.06.2011, ktorým žalovaný povolil prevádzkovanie zdravotníckeho zariadenia - ambulancie v odboroch stomatológia, dentoalveolárna chirurgia v ambulancii na E..

8. Uvedené zrušujúce rozhodnutie z 05.04.2012 si dňa 16.04.2012 prišla osobne prevziať pani U., ktorá pred žalovaným podľa údajov zapísaných v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava 1, Oddiel Sro, vložka č. 39678/B konala v pozícii jediného štatutárneho orgánu žalobcu.

Súčasne sa menovaná konateľka vzdala odvolania proti rozhodnutiu č. 101797/2012-ZD/2.

9. Vo veci rozhodnutia č. 101797/2012-ZD/2 podal žalobca dňa 20.04.2012 návrh na obnovu konania. Žalovaný po preskúmaní skutočností uvedených v návrhu na povolenie obnovy konania dospel k záveru, že návrh na obnovu konania nespĺňa podmienky uvedené v § 62 ods. 1 písm. a) a c) Správneho poriadku, a preto uvedený návrh na obnovu konania zamietol Rozhodnutím č. 102408/2012-ZD/2 zo dňa 15.05.2012.

10. Následne, t.j. 26.05.2012 žalobca podal žalobu s návrhom rozsudku, aby konajúci súd rozhodnutie Bratislavského samosprávneho kraja č. 101797/2012-ZD/2, zo dňa 05.04.2012, zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Súčasne požadoval priznanie náhrady trov konania žalobcovi.

11. Najvyšší súd Slovenskej republiky poukazuje na to, že pri zisťovaní vôle žalobcu je potrebné vychádzať nielen z obsahu samotného podania (vyššie citovaný § 41 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) ale aj z jeho doteraz oznámených procesných úkonov.

Je nepochybné, že žalobca pri podávaní mimoriadneho opravného prostriedku si uvedomoval právoplatnosť napadnutého rozhodnutia z 05.04.2012, z tohto procesného stavu aj vychádzal, keď sa domáhal jeho revízie prostredníctvom návrhu na povolenie obnovy konania. Preto krajský súd mal vyhodnotiť podanie žalobcu nie ako riadny opravný prostriedok podaný v správnom konaní ale ako žalobu v zmysle Druhej časti Piatej hlavy Občianskeho súdneho poriadku. Toto aj žalovaný správne naznačil v poučení napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 247 ods. 1 O.s.p. podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

12. Najvyšší súd preto podľa § 8a O.s.p. v spore o právomoc, ktorý má charakter záporného kompetenčného konfliktu medzi orgánom štátnej správy a súdom, rozhodol tak, že na prejednanie a rozhodnutie podania označené ako žaloba o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu Bratislavského samosprávneho kraja, je v zmysle § 244 a nasl. O.s.p. v spojení s § 92 ods. 1 zák. č. 578/2004 Z.z. a § 70 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) daná právomoc Krajského súdu v Bratislave.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu n i e j e prípustný opravný prostriedok (§ 246c O.s.p.).